

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P .

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségére, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivatalra cizmezeve Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint. — Lapunk számára hirdetések — eredeti árkban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elofog. Nyilntter soronként 40 fillér.

Egy tót politikus magyar röpiratáról.

A turóc-szt. mártóni részvénytömörda betűivel egy röpirat nyomódott, amelyet e hét elején boesitottak világra. Valami nagyot, igen nagyot akart a szerzője, olyan nagyot, amit nem lehet a „Nár. Nov.” hasábjain tárgyalni, mert azt az újságlapot a tót ultrákorn kívül legfeljebb ha a hívatásos újságíró veszi kezébe, no meg a főispán, alispán, szolgabíró, hogy a politikai és egyéb bukfenkeiben gyönyörködjek, más magyar ember azonban nem nyul hozzá. . . . Ott tehát nem lehet a fájbeli magyarokhoz hazámotó szöveget írni, tehát megszületett a — röpirat, amely a „Néptörzsek. Néhány szó a hadiparancs feletti vitához” címet viseli. Szerzője nem nevezte meg magát, az azonban bizonyos, hogy nem a turóc-szentmártoni tót politikusok közül való s ha nem esádlóntunk, a Veszelovszky Ferencz tolla eselekedte meg, mert körülbelül az ő nemzetpolitikai hitvallását tükrözteti vissza. Lehet azonban más valaki is, aki a Veszelovszky elméletét magáévá tette; de bárki legyen is az, aki ezt a dolgot megcseslekedte, jó szolgálatot tett vele a magyar fajnak, persze nem abban a perverz értelemben, ahogy ő azt szándékolta, hanem egészen másban s ezt majd jelen ismertetésünk folyamán el fogjuk mondani.

Mottónak Mocsáry Lajosnak következő szavait választotta a röpirat szerzője:

„Bécesel szövetkezni a nemzetiségek ellen, az lehet politika. A nemzetiségekkel szövetkezni Bécs ellen, az is lehet politika. De egyszerre frontot csinálni Bécs és a nemzetiségek ellen, az lehet képtelenség, de nem politika.”

Ujabbán Bródy Sándor is ilyesfélét mondott oda Jövendőjében a függetlenség pártján s kétségtelen, hogy a két faktorról: Bécesel és a nemzetiségekkel számolni kell, mert mind a kettő egyaránt veszedelmes, de hogy a magyar nemzet, a magyar faj ne legyen elég erős arra, hogy kellő körültekintéssel, módszerrel és eszközökkel mind a kettővel egyszerre megbirkózhassék és győztes maradjon, azt sem Mocsáry, sem Bródy, sem a röpirátör be nem bizonyították, mert ha igaz is, hogy a magyar nemzet 1848/9. évi szabadságharcában e két ellenségével szemben csak egy ideig győzelmeskedett, ugy az is igaz, hogy végleg csak akkor bukott el a nehéz, ádáz harcban, amikor az Észak-óriást uszították rá. Ez történelmi tény, amelyből nemesak a magyar faj, hanem a nemzetiségek és Bécs is okulhatnak, akiknek hol gondosan rejtegett, hol pedig vakmerő nyíltsággal tanusított perfidiajával szemben a magyar nemzet, a magyar faj még mindig fölveszi a küzdelmet, mert ezeréves alkotmánya ugy Bécesel, mint a nemzetiségekkel szemben erre fel is jogosítja.

A röpirat szerint azt is mondta Mocsáry a magyaroknak, hogy: „Ne ámitsuk magunkat, mások úgy sem engedik magukat ámitani”, ámde „a magyarság nem volt képes ellentánni a csábnak, a csalóka fénynek, hiúsága nagyobb volt okosságánál, hatalmi viskége nagyobb igazságszereteténél. Pedig okulhatott volna 48-on. Nem okult. Balsorsa kövökkel dobáltatta meg általa igaz, nagy fiát (már hogy Mocsáryt), talán egyedüli örökösét Deák Ferencz bölcsességének, nagy szellemének s főrendiháza liberálisan haszontalan hízéltől, hiúságának legyezetetőit, — s ime, a gyümölcs

már érik, avagy talán már meg is érett.” — De hát mit is követett el megint ez a hű, ez a nagyralátó, ez a vaksággal megvert magyar faj, hogy a Deák bölcseség örökösének intelmeivel kollízióba jutott? Hát mindössze csak annyit, hogy tiltakozik az ellen, hogy 1000 évi nemzeti élet után a „néptörzsek” közé devalválják, oda valahová a tutajos és drótos tótok, a kóborló ezígyók, a Galicziából beözönlő pájeszes zsidók közé, amelyek szintén néptörzsek. „Vér tódul a magyar publicisztikai és a magyar sovén intelligencia fejébe”; ugymond a röpirat, „micsoda, hát mi csak néptörzs vagyunk? Mi, akik már 1200 év óta átleptünk a törzsszervezetből a nemzeti szervezetbe; mi, akiknek nemzeti és királysági szervezete 700 esztendeig élt és virágzott a Habsburgok nélkül és Középeurópa leghatalmasabb állama voltunk? Így és hasonlóképen nyilatkozik meg a paroxizmus mindenféle s különböző ugyszólva csakis az intonáció szilajabb vagy szelidebb hangjában észlelhető. — Negyvennyolczban sem akartak a magyarok néptörzs lenni s azért buktak el. Hirdették tele szájjal a szabadságot, egyenlőséget, azt azonban ugy értelmezték, hogy csak ők egymásközt legyenek szabadok és egyenlők, avagy legföljebb még az is legyen szabad és velük egyenlő, a ki megtagadja saját mivoltát s hozzájuk esatlakozik, bejelöki ölvad. A nem magyar embert, aki azt magára s hozzátartozóira akarta vonatkoztatni, azt megtámadták, hogy hazaáruló, a magyar nemzet ellensége s börtönbe, bitófa alá hurezták. Ezért fogtak a nem magyarok 1848-ban fegyvert, ezért sikerült a bécsi bujtogatás. De nem fogtak fegyvert a politikai magyar nemzet ellen, hanem a fajmagyarság gögje, praepotenciája ellen. Aki mást állít, az vagy nem érti a dolgot, avagy pedig hazudik.”

Ily szépségesen, ily barátságosan, ily igazságosan indul a tót atyafi röpirata, mely atyafi egy alapjában becsületés és okos, de lényegében megtévedt elme perverz politikai doktrináriája alakítva okoskodását, oly tételeket merészel felállítani, amelyek nemesak a történelem igazságaival, hanem alkotmányunk alap-törvényeivel is merően ellenkeznek, azok ellen ígatnak, az egységes államot fenyegetik, tehát feltétlenül a kir. ügyészség bírálatá alá tartoznak.

Mi pedig, akik nemesak érteni vélünk ezekhez a dolgokhoz, hanem az igazságot is el szoktuk mondani, akár tessék az a tót ultráknak, akár nem: tisztünkben állónak ismerjük bebizonyítani azt, hogy ha valaki ezek közül a dolgok közül történetet hamisít, akkor a röpirat írója az: ha valaki hazudik, ugy a röpirat írója az; s ha valaki még ma is, mint 1848/9-ben Hurban és társai, börtönbe való, ugy a röpirat írója az.

Igen, igen, „a gyümölcs már érik, avagy talán már meg is érett”.

Mikor a magyar fajt, a magyar nemzetet saját hazájában, saját nyelvén ily vakmerően, ily perfidiajával becsmerlik és rágalmazzák, félre kell tenni minden kiméletet, minden nagytelkűséget, mert az efféle népség az ilyet ugy sem tudta és tudja méltányolni soha.

Országos Magyar Szövetség.

Alig hangzottak el a kassai fényes gyűlésnek hazafias szövegai, az országos közvélemény már is mind-számban foglalkozik az Országos Magyar Szövetségnek ügyével. Általános az érdeklődés és nincs egyetlen oly fővárosi vagy vidéki lap sem, amely ne a legmelegebben

üdvözölné a Szövetség megalakulását. Egyhangu a vélemény arra nézve, hogy az Országos Magyar Szövetség fontos missziót van hivatva teljesíteni és érdemes a magyarságnak minde oldalu támogatására.

Ez alkalommal csak két lapnak véleményével ismertetjük meg olvasóinkat.

Egyik a Budapestben megjelenő „Magyar Közérdeke”, mely rövid fennállása alatt is számottevő tényezővé fejlődött ki és erős magyar irányzatával a hazafias ügynek már is igen hasznos szolgálatakat teljesített.

Ez a lap az Országos Magyar Szövetségről írva, a következőket mondja:

„Szomorú dolog az, ha egy országban az államalkotó elem kénytelen arra, hogy a maga istenadta természetes jogának védelmére szövetségeket alapítson. Azaz hogy nem is istenadta jogokról van szó. Mi kiverekedtük, ezer esztendőn át folyton megmegújuló harcban megszereltük a jogainkat azon a földön, ami elvitatlanul a miénk, abban az államban, amit mi építettünk meg. S megépítettük újra meg újra, ha külső ellenség vagy belső föléltetésünk lerombolta a Szent István király koronájának hatalmi égise alatt megépült templomot, a magyar államiságot. Erőnk ennek a nemzeti kincsnek a védelmében merültek ki. Arra már nem jutott belőlük, hogy a körül nyugodalmasabb viszonyok, biztosabb határok között élő nemzetek mintájára — kifejlődjünk gazdaságilag is. A magyar föld sokszor parlagon maradt azért, mert a szántóvetőnek ott kellett hagyni az eke szarvát: a háború okéért s a magyar mesterember műhelye sokszor maradt üresen azért, mert ki kellett menni a határa megvédelmezni a földet, a műhelyt, a hazát valami ellenséggel szemben. A ezekhez szűt Máriás zászló alatt nemesak jámbor proceszziókra indult meg a magyar, hanem verekedni és folyton és folyton verekedni, míg körül bíles könyvekbe temetkezve épült a tudomány, háborítatlan esőndésségben fejlődött az ipar és hatalommal lett a kereskedés. Folyton élet-halálküzdelmet folytattunk nem tisztán a magunk javáért, hanem mindazoknak a nemzetiségeknek jóvoltáért is, amelyek mellőlünk, velünk teljesen egyenlő osztozkodásban élvezik a magyar állam jövedelmeit s természetesen velünk egyenlő arányban osztozkodnak az állami lét fenntartásának terheiben. S az évezredes küzdelem elejöttünk odáig, hogy állami létünk sok véraldozattal, gondnal, bajjal fardhatatlansággal való fúntatása, jutalmául Magyarországon legelendő nemzeti értékeiért társadalmi szövetségekkel kell küzdeni a magyarnak.

Mindenki ur lett itt, csak mi maradtunk szegény emberek. Meg a határokat vigyázza a pillantásunk idohaza, benn a nemzet testében megindul s terjed a bomlás. Nekünk verekedni kell legmakaesabbi ellenségünkkel, Ausztriával s azalatt itthon az ellenség biztató pislogása által támogatva, mindig csak Ausztriában bizza — aknamunka folyik ellentünk. Mintha áldás lenne rájuk nézve az, amit remélnek, hogy egyszer csak össz-zúzóra a talapatza turt vakond esatornák fölött az ezerszentesed épület. Mintha a megbocsátásban, felejtésben, a szolidaritásban és liberalizmusban akadna még párja e világon a magyarnak. Mintha elhajítani való lyukas köpönye lenne a Szent István palástja, amiben nemesak maga húzódik meg a magyar, hanem mind-azokkal egyetemben, akik ebben az államban élnek. A magyarázat, a logi a, ami a kétszer kettő: négyenl tisztlában világítja meg azt, hogy közősek az utaink, hogy csak az egyttáhaladásban találhatjuk meg a jövendő boldogulás biztosítékát, hiábavaló. Az igaz, hogy nem is igen élünk s nem is igen élünk ma se azzal a fegyverrel a nemzetiségekkel szemben, hogy fölvilágosítsuk őket arról, hogy mellőlünk boldogultnak, velünk szemben soha. Hanyagság az, hogy kiszolgáltatjuk őket a szájuk ize szerint hazudozó profétáinknak. De kiszolgáltatuk s ma már annyira a fejünkre nőttek, hogy nekünk az ő javuk védelmezőinek — védekeznünk kell ellentük.

Unghváry
László

(Czepléd) 300 holdas bor
termő szőlőtelepítés. továbbá
gyöngyös és szőlő árszámlájának
erősítése mellett hat 5 krajczár-
tolt letele nemcsémek, 2 formál
feltele sima és gyöngyös szőlőesszék,
továbbá —10—18 formátolt feltele saját
termés rendkívül finom úborok kap-
hatók Ezenkívül mindenféle gyümölcsfa-
vadász, akác és gledecska csemétek
Tessék árjegyzéket (borról is)
kérni.

Hitelt nyujtok

1—2—3 évre (kamat nélkül): városok, községek,
megyék, vizszabályozó társulatok, mérnöki hivatalok,
szövetkezetek, nagyobb uradalmak s más hitelképes
egyéneknél. A hitelnyújtás szőlővesszőre és borra
nem vonatkozik.

Figyelmeztetés.

Egy idő óta tapasztalható, hogy a versenyezések
szódiváz töltéséhez **M. Fasal cs. és kir. udvari szállító**
Teschen cégnyomással ellátott palackokat
használnak. Ezért nagy súlyt fekteték arra, hogy a t.
közönséget figyelmeztessen, hogy a szódiváz csak akkor
származik az én gyáramból, ha a palack dugóján ezemig:

M. Fasal cs. és k. udvari szállító Teschen
van beégyezve. — Együttel tartantom magamnak azon
cégeket, akik cégnyomással ellátott palackokat
használnak szódiváz töltéséhez, véglegmegsértés miatt,
büntetőörvényileg üldözni.

**M. Fasal, cs. és kir. udvari szállító
Teschen.**

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziors., amely már több mint
33 év óta meglehetősen bebizonyosodott alkalmazatit
köszvényel, csúszlót és megbűsösögeket.
Intés. Súlyosabb arányok miatt bevéjárások
szükség esetén legyünk és osszák arányt. Szívbeteg
dobozokban a "Horgony" jelleggel és a "Richter" cég-
jegyzettel fogadjunk el. — 50 f., 1 k. 40 f. és 2 k.
árban a legelőbbi gyógyszerárban kapható.
Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél
Budapesten.
Richter F. Ad. és társa.
Rudolstadt.

2392. sz. tk. 1903.

Arverési hirdetményi kivonat.

A trsztemai kir. járásbíróság mint tkönyvi hatóság
küzhíré teszi, hogy Lihosilth Etyák János végrehajta-
tónak ism. tart. Szlamiesik sz. Simala Karolina (Bulla
Péter ügyvéd ügygondnok által képviselve, végrehajtást
szendevő elleni 300 kor., ennek 1900. május 5-től járó
8% kamattal, 72 kor. köllés, valamint 76 kor. 56 fillér
töke, ennek 1902. július 14-től járó 5% kamattal, 60 kor.
40 fillér megállapított köllés s 10 kor. 30 fillér jelen-
legi s még felmerülő arverési köllés, kielégítése
végett a trsztemai kir. bíróság területén levő, Alsó-
lipnicza község határában fekvő, az alsólipniczai 62. sz.
tkönyvben A. I. 84/600. urb. tel. 3—38. sorsz. a. foglalt s
Szlamiesik Ignác, Vnenk János s neje sz. Kupcsik
Karolina, Szlamiesik sz. Simala Karolina nevére egészben
irt ingatlanra 320 kor. kiküáltási árban; II. azon községi
1366. sz. tkönyvben A. I. urb. tel. 1 sorsz. alatt foglalt
Szlamiesik sz. Kozák Mária, Lihosilth sz. Szkoosik
Apollonia s Szlamiesik sz. Simala Karolina nevére egész-
ben irt ingatlan talajára 20 kor. kiküáltási árban s azon
tkönyvben ugyanecek nevére irt felépítményekre 320 kor.
kiküáltási árban a végrehajtási árverési elrendelti és hogy
a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi október
hó 14 napján d. e. 10 órakor** Alsólipnicza község-
házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapít-
ott kiküáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok
becsárának 10% -át, vagyis 32 kor., 2 kor., 32 korona
középben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett
ártólyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én

3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában
kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküáltott kézhez
letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a
bánapntéznak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál-
lított szabályszeri elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Trsztemán, 1903. évi július hó 28-án.

Frenyó, kir. aljárásbíró.

2395. sz. tk. 1903.

Arverési hirdetményi kivonat.

A trsztemai kir. bíróság mint tkönyvi hatóság
közhíré teszi, hogy Kempler Simon mint Lázár Sýrap
engedelménye végrehajtónak Kramar József s neje sz.
Szahulesik Mária oszadai lakosok végrehajtást szendevők
elleni 1213 kor., 11 fillér töke, ennek 1903. június 15-től
járó 5% kamattal és 12 kor. 30 fillér jelenlegi s még
felmerülő arverési köllés kielégítése végett a trsztemai
kir. bíróság területén levő, Oszada község határában
fekvő, az oszadai 211. sz. tkönyvben A. I. 1/33. nob. zalla
1—48. sorsz. a. foglalt s Kramar József nevére 1/2 részben
irt ingatlanra 281 kor. kiküáltási árban; II. azon községi
300. sz. tkönyvben A. I. 1. sorsz. alatt foglalt s Kramar
József nevére irt felépítményre 200 kor. kiküáltási árban
III. azon községi 290. számú tkönyvben A. I. 1. sorsz.
alatt foglalt s Kramar József s neje szül. Szahulesik Mária
nevére egészben irt felépítményre 800 kor. kiküáltási
árban s ugyanazon tkönyvben foglalt talajra 600 kor.
kiküáltási árban a végrehajtási árverési elrendelti és hogy
a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi október
hó 15-ik napján d. e. 10 órakor** Oszada község házában
megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküál-
tási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok
becsárának 10% -át, vagyis 28 kor., 10 fillér, 20 kor.,
30 kor. s 60 korona középben vagy övadékképes papírban
az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett ártólyammal számít-
ott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt
igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékké-
pes értékpapírban a kiküáltott kézhez letenni, avagy
az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánapntéznak a
bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszeri
elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Trsztemán, 1903. július hó 30-án.

Frenyó, kir. aljárásbíró.

Már 1 koronáért **50.000** korona nyerhető

**ORVOS-
SORSJÁTÉK**

Már 1 koronáért **50.000** korona nyerhető

Budapest, IV., Váczi-u. 17 a.

Főnyeremény:

50.000 K. ért.

Egy sorsjegy ára 1 korona.

Miután a húzást már október elején megtart-
juk és a sorsjegyek nagy kelendőségnek örven-
denek, ennél fogva tisztelettel kérjük, hogy a sors-
jegyek bevásárlásával ne tessék késni, hanem
nagybecsű megrendelését sziveskedjék lehetőleg
azonnal elintézni, mert a húzás már

folyó évi október hó 10-én lesz.

Orvos-sorsjáték központi irodája:

BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCA 17 a.

Sorsjegyek kaphatók helyben:

Felvidéki Híradó kiadóhivatalában,
továbbá minden dohánytözsdeben
és minden vidéki városban.

Kiadótulajdonos **Özv. Moskóczy Ferencz**

PÉNZT, sok pénzt, havonként 1000 koronáig kereshet
mindenki tisztességesen minden szakismeret nélkül,
küldje be ezimét E. 465. jelleg alatt a következő
cízire: **Annoncen-Abteilung des „Merkur“ Mannheim.**
Beerfeldstr.

308—1903

Turóc-Szent-Mártoni m. kir. járás erdőgazdálkodási

Fadarverési hirdetmény.

A következő erdőbirtokosok tanácsa kerül zárt hatáskörű versenyfőigazgatói egybeiktott nyilvános árve-
rés után adás alá:

Alsó-Turcsok	V. urb.	171 db. rúd.	448 db. tűc és feg. f.	133 m ²	1016/05 k. értékben
Alsó-Turcsok	208		908		3915/02
Felső-Szibnya	13		1596		1380/73
Necsegyál	19		2123		6235/03
Püspöcpá	—		1201		8530/05
Turán	—		418		4024/00

Az árverés a turóc-szent-mártoni m. k. járási erdőgazdálkodási hivatalos helyiségében 1903. évi október
hó 12-én délután 9 órakor, a kezező kir. erdőbíró és az erdőbirtokosok meghívottjai jelenlétében fog meg-
tartani. Venni szándékozők ezen fadarveréshez azon kijelentéssel hivatnak meg, hogy az ajánlattevő az
iratsóbeli ajánlatának, melyhez a becsár 10% -a övadékképes középben vagy övadékképes értékpapírban
csarolná, az ajánlattevő neve, lakása és utolsó postája, valamint a felajánlott vételár számokkal és betűkkel
érthetesen és olvashatóan kitartó, az árverési vezető meghívott kezéhez nyújtják be. A zárt hatáskörű aján-
latokat — melyek csak az árverés megkezdéséig nyújthatók be — kijelentendő, hogy az ajánlattevő az
árverési feltételeket ismeri s azoknak magát aláveti. Később érkezett, valamint pótl- és utóajánlatok és oly iras-
beli ajánlatok, a melyek ívbenkint 1 kor. helységgel ellátva nincsenek s ezen hirdetményben jelzett feltételekkel
ellenek, figyelembe vételni nem fognak. — Árverési feltételek az alóli kir. erdőgazdálkodási hivatalos hely-
ségében a rutinsz hivatásos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Turóc-Szent-Mártonban, 1903. évi szeptember hó 22-én.

Hatóság és erdőbirtokosági megválasztás:
A m. kir. járás erdőgazdálkodási.

Nyom. a turóc-szentmártoni magyar nyomdában. — Moskóczy F. né.